

ning mellem Antallet af Forsendelserne ved hvert enkelt Postkontor i Finantsaarene 1868—69 og 1873—74. Fremgangen er saa stor, at Postkontorenes Forretninger derved ere tiltagne meget betydeligt, og en saadan Forøgelse af Forretningerne medfører en tilsvarende Forøgelse af Udgifterne. Egesom det ikke er muligt med den samme Medhjælp som for 5 Aar siden at udføre de forøgede Forretninger, saaledes er det endnu mindre muligt med den samme Budkraft som for 5 Aar siden at faae ondtet det meget større Antal Forsendelser, hvortil endnu kommer, at den meget betydelige Udvikling af Landpostvæsenet stiller Krav til en betydelig Forøgelse af Arbeidskraften ved Postkontorene. — Men der er endnu en anden Omstændighed, som betydelig har forøget Kontorholdsudgifterne, nemlig Stigningen i Priserne paa alle Fornødenhedsgegenstande, og denne Omstændighed har bidraget ikke uafesentlig til at forøge Udgifterne især til Medhjælpere og Bude, ligesom ogsaa endel til Lokale, Varne, Lys o. s. v. Udgiften til en Fuldmægtig kan nu ikke sættes lavere end til imellem 400 og 600 Rd., hvad enten han lønnes helt med Penge eller en Del af hans Løn ydes ham gennem Kost og Logis, og det vil kun være de alleryngste Fuldmægtige, der vilde lade sig nøie med en Løn af 400 Rd. Udgiften til en Assistent maa sættes til mellem 300 og 400 Rd. Udgiften til et fast (uniformeret) Postbud kan, i hvert Fald ved de større Kontorer, neppe sættes lavere end til mellem 300 og 400 Rd.; — og dette er endda ikke rundelige Lønninger, navnlig naar man ser hen til, at det bliver mere og mere nødvendigt at skaffe fuldkommen paalidelige og dygtige Medhjælpere og Bude, jo omfangsrigere Forretningerne blive, jo mere Antallet af Postanvisninger, Postopkrævninger og andre Verdisendelser stiger, og jo større Intraderne som en Følge deraf blive.

Det har da ogsaa vist sig af Postkontorenes fjerdingaarlige Indberetninger, at Kontorholdsudgifterne bestandig have overskredet de til Kontorhold bevilgede Belp. Vel er der ved Finantsloven for indeværende Finantsaar givet Postkontorerne et Tillæg til Kontorholds-godtgjørelsen, særlig for derved at sætte Kontorerne istand til at lønne deres Bude noget bedre end tidligere, et Tillæg, der for de forskellige Kontorer varierer fra 240 Rd. til 30 Rd. for et Aar, men selv om dette Tillæg regnes med, have Kontorerne i det Hele et betydeligt Underflud.

De virkelige Kontorholdsudgifter have i Finantsaaret 1873—74 andraget . . . 100,734 Rd., medens de normerede Kontorholds-godtgjørelser tilligemed den ovennævnte Forhøjelse til Budløn udgjorde 90,630 —,

saar at de paagjældende Embedsmænd i det nævnte Finantsaar altfaa have maattet tilflyde af Embedsindtægterne. 10,104 Rd., og det kan med Sikkerhed siges, at dette Underflud alt nu er større og vil forøges ikke lidet inden 1ste April 1875.

Det lader sig formentligen ikke nægte, at Postembedsmændene have et billigt Krav paa, at dette Misforhold bliver hævet; de stigende Priser gjøre i Virkeligheden deres ikke rundelige Indtægter Aar for Aar mindre, og de voksende Kontorudgifter formindste dem yderligere, medens Arbeidet og Ansvaret bliver større.

Det vil anses naturligt, at Ministeriet under disse Forhold ofte ikke har kunnet paalægge Postembedsmændene at foretage saadanne Forbedringer og Udvidelser, som Publikum har fordret, og hvorpaa den stigende Udvikling har givet dette et ikke ugrundet Krav. Jo mere Samfærdighedsmidlerne udvilles og jo klugligere Samfærdigheden, dels paa Grund heraf dels paa Grund af den stigende Oplysning og Velstand, bliver, desto mere nødvendigt bliver det at lade Omdelingen af Postforsendelserne ske hyppigere end hidtil, da Betydningen af at gjøre Postgangene hyppigere sunder bort, naar der ikke samtidig udføres hyppigere Omdelinger. Byerne udvide sig derhos stadig, og det ligger i Sagens Natur, at Ørønderne for Omdelingen i Byerne da ogsaa maa udvides. I Anordningen af 28de Marts 1871 om Benyttelsen af Posterne (Affnit III. § 12. VI.) er Udstrækningen af Omdelingen i Byerne bestemt saaledes, at den er indskrænket til en begrændset Kreds om Posthuset, nemlig — forsaavidt ikke Postbestyrelsen særlig bevilger en Udvidelse — efter den Regel, at Forsendelserne af Postvæsenet udbringes saa langt, som der findes en sammenhængende Række Guse, og i almindelig bebyggede Gader, men ikke til et enkelt Hus i en endnu ikke bebygget Gade i Udkanten af Byen eller til et isoleret beliggende Sted, og forøvrigt uden Hensyn til, om Husene ligger paa selve Bygrunden eller udenfor denne. Jo mere altsaa den sammenbyggede Del af Byen udvider sig, desto større bliver Omdelingskredsen, og jo mere Omdelingsgrændsen nærmer sig til de enkelte Guse eller de isoleret beliggende Steder, med desto større Styrke og — det lader sig ikke nægte — med desto større Berettigelse forde disse Huses og Steders Beboere at faae deres Postsager tilbragte. I mange af de større Byer vil det nu være nødvendigt at udvide Omdelingskredsen ikke ubetydeligt. — Men saavel en hyppigere Omdeling som en Udvidelse af Omdelingskredsen fordrer selvfølgelig flere Bude, og den hyppigere Omdeling stiller forholdsvis større Fordringer til Kontorpersonalet.

Lager man Hensyn saavel til det Underflud, som Postkontorerne alt nu have paa deres Kontorholds-godtgjørelse, som til de større Fordringer, der